

man staar overfor en Embedsmand? Enhver af os er jo kommen fra en hel Klasse af de allerjævneste Omgangsvenner, der Alle have haft deres lille Sulegilde. Hvorfor skulde disse Folk saa ikke have Lov til at gjøre Selftab? Lad os ikke tage det saa strengt. Altsaa en Lønning paa 3,650 Kr. er 10 Kr. om Dagen. Lad os nu f. Ex. sige, at Procenten er 7. Trede Medlemmer maa lægge Mærke til, at Landsstingets Forslag — ja, det er egentlig ikke Landsstingets Forslag, det er et Forslag fra det ærede Medlem for Histed Amts 3die Valgkreds (Bagger), som ligger for — indeholder baade en Forøgelse af Procenten og en Forbring om at gaa op til høiere Lønninger. Jeg sætter nu, at naar Procenten er 7, jeg brækker Forslagets Procent over og gaar imellem de modstridende Parter. Hvad vil Tillæget saa blive, naar vi have en Lønning paa 3,650 Kr.? Det vil blive 255½ Kr., altsaa ikke fuldt 1 Kr. om Dagen i Tillæg til en saadan Lønning. Vil man derimod tage det Forslag, der foreligger fra Flektallet i denne Sal og Mindretallet i Fællesudvalget, saa er jo Procenten 6, og saa vil det, som den ærede Ordfører for Flektallet i Fællesudvalget sagde, blive 192 Kr., hvilket jo vil udgjøre lidt over 50 Ore om Dagen. Dette Tal har jeg villet stille op for ærede Medlemmer, for at de kunne se, hvad det egentlig dreier sig om. (Afbrydelse af S. Andersen). Det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (S. Andersen)

Formanden (Krabbe): Idet jeg anmoder ærede Medlemmer om ikke at afbryde Taleeren, beder jeg den ærede Taleer om at fortsætte sit Foredrag uden Hensyn til Afbrydelse.

Tale: Jeg vil kun gjøre den Bemærkning, at det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (S. Andersen) udtaler om mine Beregninger, at de ikke ere holdbare. Det er saadan en almindelig Sætning, som jeg vil notere det ærede Medlem for. Han vil saa, naar han siden tager Ordet, kunne sige, hvori det ligger, at disse mine Tal ikke ere holdbare. Jeg har jo ikke villet paastaa, at disse mine Tal skulde være aldeles nøiagtige, jeg søger kun ved Hjælp af dem at vise ærede Medlemmer, hvorledes disse Embedsmænds Stilling er, og hvorledes det Lønnings-tillæg, som vi ville give dem, stiller sig. Jeg havde meget hellere set istedetfor disse kolde Forslag, som foreligger for os, at vi havde hele Embedsstaten med samtlige dens Navne og Lønninger liggende for os, saa at vi kunde se, hvorledes hver enkelt er stillet. Det har man meget bedre af at se. Hvorledes de Embedsmænd, som ærede Medlemmer besøge — der er dog maasse nogle af Dem, som engang imellem besøge en Embedsmænds Hus — kunne komme ud af det i denne store Stad med

deres Lønning, vide De. Det er saa godt at have bestemte Tilfælde, Mand og Navne for sig, saa kan man se, hvorledes det virkelig ser ud. Det er ikke min Mening, at jeg vil friste ærede Medlemmer til at lade deres Hjerte løbe af med dem, jeg vil helst, at de skulde arbejde med deres ligestemme kolde Forstand, men at de tillige skulde være klare over, hvorledes Stillingen egentlig er, saa at de ikke, som det hedder fra Skolegangen, komme til at regne med ubenævnte Tal, men vide, at der bagved disse Tal staar en levende Person og en levende Familie. Det er det, jeg vil have, man skal se, at det er levende Tal, vi have for os, og ikke ubenævnte Tal, og jeg vilde ønske, at de vilde tage Hensyn til samtlige foreliggende Omstændigheder. Endnu vil jeg tillade mig at fremsætte en almindelig Betragtning. Alle vide jo, at Dyrtiden ikke længer er Noget, der ikke lader sig beregne, nu veed man jo godt ad videnskabelig Veit, at Dyrtiden vil komme tilbage omtrent hvert 11te Aar. Ja, det ærede Medlem for Hanherred (Bertelsen) ler deraf; men jeg veed ikke, at der er det mindste Latterlige i, at Videnskaben har søgt at komme paa det Rene med, at det er en periodisk tilbagevendende Misvært, der fører Dyrtiden med sig, og hvis det ærede Medlem ikke har vidst det, saa vil jeg raade ham til at sætte sig ind i disse Forhold, der jo ogsaa vedrøre ham som Landmand. (En Stemme: Han er Forpagter). Ja, men er en Forpagter da ikke ogsaa Landmand? Det er altsaa det Resultat, som Videnskaben er kommen til, at man ganske i Almindelighed kan være forberedt paa, at en saadan Dyrtid vil komme tilbage omtrent hvert 11te Aar. Nu, hvad gjorde Folkethinget før det endnu var kommet til Bevidsthed om, at der var en saadan jevnlig tilbagevendende Misvært? Dette Things Leder dengang, Oberst Tscherning, søgte at faae dette Ting til at vedtage det, som vi kaldte Sæbtillæg, for at undgaa, at vi altid skulde komme tilbage til disse Dyrtidslove. Hvad vil nu et Sæbtillæg sige? Det vil sige, at en Del af Lønnen bliver udbetalt efter Aarets Kapiteltagt. Naar der var en høi Kapiteltagt, fik Embedsmændene en Del af deres Løn udbetalt med en høiere Sum. Nu hedder det vel, at et Menneffe ikke lever af Brød alene, men Brød er dog en meget vigtig Bestanddel af et Menneffes Fornødenheder, og naar nu altsaa Prisen stiger paa denne vigtige Bestanddel, det, som man ikke kan undvære, saa retter en Del af Lønnen sig derefter. Han stod paa, hvad vi vilde kalde et demokratisk Standpunkt, han stod paa dette Standpunkt, for at forebygge, at man idelig skulde komme tilbage til disse vanskelige Dyrtidslove. Jeg vil henstille til det høie Thing, da jeg maasse snart ikke længere har Leilighed til at tale til det, om der ikke var god Grund til at optage en i sig selv saa fornuftig Tanke som denne, for at undgaa, at vi stadig skulde komme tilbage til disse uhyggelige Forhandlinger. Men, idet jeg